

Naš Dom

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej naročen velja s poštnino vred **eno kruno** za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h. dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Širite katoliške časopise!

Baudon, predsednik francoskih Vincencijevih društev, je pisal l. 1877. Švicarskemu kanoniku Schorderet pismo, katero je zdaj priobčil časnik „Patriote des Pyrenees.“ Misli tega pisma so tudi za nas velike važnosti. Zato naj jih površno tukaj priobčim.

Dotični gospod piše: Po mojem mnenju verniki vse premalo spoznavajo važnost časopisov. Židajo se cerkve, ustanavljajo se samostani, sirotišnice in hiše za ubožce, kar je gotovo vse potrebno. Pri tem pa se pozabi, da je ena reč še veliko bolj potrebna, namreč razširjanje katoliškega časopisja, vsaj v nekaterih deželah, h katerim prištevam tudi Francosko.

Ako se katoliško časopisje ne bo podpiralo in navduševalo, in ako se ne bo na času primerno višino povzdignilo, bodo cerkve zapuščene, duhovne družbe se bodo iztirale in šole se bodo odtujile veri, katera jih je ustanovila.

Pazimo na gibanje duhov: povsod se zbujata nevera in brezboštvo. Ljudje, ki so glede vseh drugih vprašanj miroljubni, postanejo divji, kakor hitro slišijo govoriti o cerkvi.

Katoliška cerkev jim je sovražnik. Katoliška cerkev je sovražnik njihove družine, njihovega premoženja, njihove trgovine in njihovega življenja. Tega mnenja si ne dajo izbiti iz glave.

Odkodi prihaja ta zmota? Od listov, katere čitajo. Neverni, brezbožni, odurni listi se jim povsod vsiljujejo, in te, pa samo te čitajo, med tem ko katoliški listi ničesar proti temu ne prinašajo.

Ce bo to še dalje trpelo, bo neizmerno ljudstva izgubilo vero. Zato morajo katoličani z vso gorečnostjo na to delati, da se temu napravi konec.

Dokler se jim to ne posreči, morejo nasprotniki njihovo mnogoletno delo podreti v nekaterih minutah.

Ce pride kaka prekucija, ali, česar se je treba bolj bati, če se bodo izdale veri sovražne postave, se bode vse uničilo ali v druge namene obrnilo, kar so katoličani pripravili s tolikim trudom.

Ce se ne zgodi kak čudež, bode ves trud katoličanov zaman, dokler je časopisje izključno v rokah nasprotnikov.

Nasprotno pa, če bodo francoski katoličani svoje časopisje podpirali, kakor se to na Nemškem godi, če bodo vsako leto dva ali tri milijone za to žrtvovali, bode vera zopet oživela v stotisoč srcih izobraženih ljudi.

Tako je pisal Baudon l. 1877. In še predno je preteklo 30 let, se je izpolnilo njegovo prerokovanje. Cerkev na Francoskem so zapuščene, redovniki in redovnice so iztirane na vse strani sveta, v šolah pa se beseda Bog niti več imenovati ne sme.

Tako daleč so prišli francoski katoličani, ki so podpirali judovske liste, svoje so pa zanemarjali. Da se tudi nam ne bo tako godilo, kličemo vsem somiš-

ljenikom: podpirajte naše liste, dopisujte nam pri-
dno, poročajte novice točno in naglo, da bomo o
vsem dobro informirani.

Potem pa širite naše liste od hiše do hiše z
vso vnemo in gorečnostjo, liberalnim pa pokažite
brez usmiljenja enkrat za vselej vrata!

Okoli po svetu.

V Avstriji se sedaj najbolj govori o nagodbe-
nih pogajanjih med Avstrijo in Ogrsko. Obe dr-
žavni polovici imata vsaka svojo upravo in samo ne-
katere stvari skupno, na primer zunanje ministrstvo
in colnino itd. K tem izdatkom plačuje dosedaj Av-
strija 66 in eno tretj. odst., Ogrska pa samo 33 in
dve tretj. odst. Prejemke pa si delita obe državni
polovici. To je krivica! In ker hočejo naši ministri
to krivico odpraviti, se že vlečejo nagodbena poga-
janja dolgo časa. Radovedni smo, kako se bodo kon-
čala.

Boj za splošno in enako volilno pravico v de-
želne zборе je sedaj začelo delavstvo po celi Av-
striji. V štajerskem deželnem zboru ne dopusti sploš-
ne in enake volilne pravice nemško-nacionalna ve-
čina, ker ve, da potem zgubi svojo nadvlado.

Med uslužbenci na vseh progah zasebnih že-
leznic v Avstriji je nastalo veliko razburjenje. Za-
htevali so zvišanje plače. Ker se jim pa to ni dov-
lilo, žugajo s pasivno rezistenco, to je, da bodo de-
lali samo to, kar jim predpisuje službeni red. Vsled
tega bi se vso posiovanje vršilo zelo počasi in že-
leznice bi trpele škodo.

Med Avstrijo in Srbijo še vedno ni prišlo do
trgovske pogodbe, ker Avstrija vsled vpliva kmečkih
poslancev ne dopusti uvažanje živine in tudi ne me-
sa, kakor si je Srbija želela. Srbija vsled tega trpi
škodo.

V Rusiji se vrše sedaj volitve za tretjo duno.
Upamo, da pridejo v njo zmernejši možje, ki bodo
imeli res srce za nesrečno domovino, ne pa revolu-
cionarji, ki hočejo z umorom in požigom odpraviti
sedanje napake.

Nemčija je imela v svoji naselbini srečo. Vodja
ustašev Morengo je padel v nekem boju, in upati je,
da bo sedaj mir. Ko bi ostal Morengo živ, bi se mo-
rala Nemčija pripraviti na dolgotrajni boj, ki bi po-
žrl mnogo denarja.

V Makedoniji še vedno ni miru in ga tudi ne
bo, dokler ne bodo velevlasti kaj kremenitega ukre-
nile. Pri sestanku vladarjev v Ištu se je izdelal
nek načrt v tem oziru. Prihodnost bo pokazala, kaj
bo. Ruski zunanji minister je prišel minoli teden na
Dunaj, da se razgovarja med drugim tudi o makedonskem vprašanju. Istočasno bo na Dunaju tudi
rumunski kralj.

V Maroku se je stvar nepričakovano zasukala.
Pred Casablancu je nastal mir. Rodovi so se začeli
pogajati z generalom Drude in so se nekateri že

podvrgli. Pač pa se je začel boj med uporneži in sultanovimi četami. Dosedaj so bile zadnje še vedno tepene.

Če rusko-japonski vojni so izpeljali Japonci ogromne preosnove na vojaškem polju. Letos potrosijo deset milijonov frankov (1 frank — 96 vin.) za novo vojaško obleko, ki je popolno praktična. Ničesar ni na uniformah, kar ni neobhodno potrebno. Častniki so oblečeni kot vojaki: isti kroj in ista tkanina. Za vojne se je pokazalo, da imajo japonske puške neznamenit pogrešek. Danes so že vse puške popravljene. Predelano je tudi poljsko topništvo. Ni bilo predolgih razprav. Sklenili so in nemudoma izpeljali.

Začetkom vojne so Japonci imeli dvanajst divizij. Za časa vojne so napravili štiri nove in sedaj zopet dve, a nameravajo postaviti še šest drugih do l. 1914. Do takrat bo torej Japan podvojil svojo vojsko. Ljudij ima dosti; sedaj potrebuje vsako leto 120.000 rekrutov, a na nabor jih pride pol milijona.

Izredni so stroški za armado, ker znašajo sedaj vsako leto do 1914. leta 600 milijonov frankov. Ali niti to ne zadostuje, že letos je dovoljenih 60 milijonov za arzenal v Tokiu, 55 mil. za arzenal v Osaki, a 10 mil. za tvornico tkanin v Seuji, a o teh svotah ni sledu v proračunu. Morda jih jemlje od onih 500 milijonov, ki so ostali od odškodnine kitajske vojne.

Japan je že popravil, oborožil in uvrstil v aktivno brodogradnjo vse ruske ladje, zarubljene v Port Arthurju, Cempulpu in Cušimi, vseh skupaj je 13 velikih ladij. A sedaj zgradi zopet nove, ki morajo biti gotove do l. 1914., in v ta namen mu treba 800 milijonov frankov. Samo v 16 mesecih je porinil v morje dve oklopnici od 19.000 tonelov, najpopolnejše vrste, a zdaj nadaljuje gradnjo z enako brzino.

Japan je še pred nekoliko leti naročal svoje ladje iz Evrope, danes zgradi sam celo ladjo, od topov do vrvi. Uvažajo samo Kruppovo jeklo za oklope. Odstranil je iz ladij vsak lišp. Izdeluje gole vojne stroje, na katerih ni ničesar, kar ni neobhodno potrebno. Tudi tukaj, kakor na vojaških uniformah, niso mislili na nič drugega, kakor na bitko. Ono, kar ne služi brambi in napadu, stran z njim! Radi te enostavnosti in vzorne organizacije dela prihrani Japan tretjino stroškov. Njegovih 800 milijonov velja več od milijarde.

Poleg mornarice in vojske Japan ne zanemara niti železnice, ki imajo v slučaju vojne najvažnejšo ulogo. Država je vzela vse v svojo upravo in čez

osem let bo imel Japan tretjino železničnih prog več nego danes. Jasno je, da se za tem vojnim programom Japana skriva tudi političen program. A kateri? Japan je urejal svoje priprave vedno napram cilju, ki ga je hotel doseči. Organizoval se je, da potolče Kitajsko, in ko je bil gotov, jo je potolkel. Nato je organizoval vso moč, da potolče Rusijo, sklenil je, da konča svoje oboroževanje v desetih letih, in točno, ko je pretekel ta čas, je začel ona pogajanja z Rusi, ki so morala pripeljati do zadnje vojne.

Sedaj razvija tretji program, obsežnejši od vseh, z nenavadno hitrico. Zakaj? Za koga? Določeni rok je do l. 1914. Leto kasneje, torej l. 1915., mine drugi obvezni dogovor z Anglijo. L. 1915. bo de odprt Panamski prekop, ki bo vezal Atlantsko s Tihim morjem. Potemtakem bo l. 1915. usodopolno leto! Kaj namerava Japan? Mislijo, da hoče vdariti na Ameriko, da misli na vojno z Združenimi državami, da se polasti Filipinskih otokov.

Ali morda pa misli Japan na kitajsko bodočnost? Na Kitajskem je na obzoru nova revolucija. Pekingski cesarski dvor je nekaj časa omahoval med napredno in nazadnjaško strujo, a zdaj se je podal popolnoma poslednji. Japoncem se ni posrežilo, da bi postali učitelji kitajske vlade, pa zdaj hujskajo narod. V svoje šole vzprejemajo na tisoče in tisoče kitajskih učencev in netijo nekaj, kar je zelo podobno ustaji. Japan oborožuje kitajski narod, poplavlja Kimo s puškami in kartečami.

In tuintam že dviga revolucija svojo ognjeno glavo, vstajajo protivladne stranke. Vse vre in kipi, nekdo želi boj, da se vrne nazaj, drugi hoče naprej. To je nezanesljivost vsakega naroda v prehodni dobi, ono burno vsplamtevanje želj in ciljev, ki nastane, kadar gospod začne slabeti, hirati, moč razpadati. Japan piha v ta ogenj.

Smrt stare cesarice-vdove bo de začetek požara, in Japonci se na to pripravljajo, hočejo biti dosti močni, da zagospodarijo. Japan bo udušil revolucijo v imenu civilizacije, zato jo podžiga. Japan hoče preurediti Kino na svoj način. Ni jo mogel preosnovati, sedaj jo ruši, da jo more zopet sestaviti. In Bog zna, katero rodbino bo postavil na kitajski prestol.

Družba Sv. Mohorja.

Družba sv. Mohorja šteje letos 79.146 udov, t. j. 2833 manj od prejšnjega leta. Nazadovali smo to-

Francoska artilerija v ognju.

Današnja slika nam kaže francosko topničarstvo v ognju dne 3. septembra, ko je moral general Druide bežati pred Marokanci. Francozi so naredili pohod v notranjost dežele in niso mislili, da je sovražnik tako mnogoštevilen. Pri umikanju bi bilo ge-

neralu Druide slabo šlo, da ni imel seboj topničarstva, ki je s svojimi krogli zadrževalo sovražnika in mu prizadajalo strašne izgube. Pod ognjem svojih topov so se francoski vojaki mirno in varno umikali.

rej, a vendar se je skupno število Mohorjanov še vedno ohranilo na častni višini.

Razmerje udov po posameznih škofijah, oziroma krajih, nam kaže ta-le pregled:

1. Goriška nadškofija	9095	(— 120)	udov
2. Krška škofija	6243	(+ 70)	"
3. Lavantinska škofija	23732	(— 1292)	"
4. Ljubljanska škofija	31007	(— 1633)	"
5. Tržaško-koperska škofija	4371	(— 21)	"
6. Sekovska škofija	422	(— 39)	"
7. Somboteljska in druge ogrske šk.	218	(— 47)	"
8. Zagrebska nadškofija	494	(+ 15)	"
9. Senjska in dalmatinske škofije	307	(— 39)	"
10. Poreška škofija	108	(+ 1)	"
11. Djakovska škofija	83	(+ 5)	"
12. Bosniške škofije	213	(—)	"
13. Videmska nadškofija	240	(+ 6)	"
14. Razni kraji	353	(— 11)	"
15. Amerika	2028	(+ 257)	"
16. Afrika in Azija	232	(+ 15)	"

Vkup 79146 (— 2833) udov

Številka v družbenih „zlatih bukvah“, v katere se vpisujejo na novo vstopivši udje, je narastla od 267.194 na 273.535, torej je vpisanih 6341 novih udov.

474.876 Mohorjevih knjig bo, torej letos romalo med Slovence! Če dodamo to število onemu prejšnjih let, pridemo do števila 11.275.810 knjig, reci enajst milijonov, dvestopetinsedemdeset tisoč, osem sto in šest knjig, katere je družba samo kot letna darila svojim udom razdelila od svojega obstanka sem. Pri tem pa niso všteta mnoga poznejša naročila, ponatisi itd.

Dne 25. septembra smo začeli razpošiljati letošnje družbene knjige in prizadevali si bomo, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bomo zaboje s knjigami po tej-le vrsti: 1. Amerika in Afrika, 2. Krška škofija, 3. Razni kraji, 4. Tržaška škofija, 5. Lavantinska škofija, 6. Ljubljanska škofija, 7. Goriška nadškofija.

Čenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo avizo,

pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške.

Stroške, katere so imeli gg. poverjeniki za odposlatev denarja in prejem knjig, morajo jim posamezni udje povrniti.

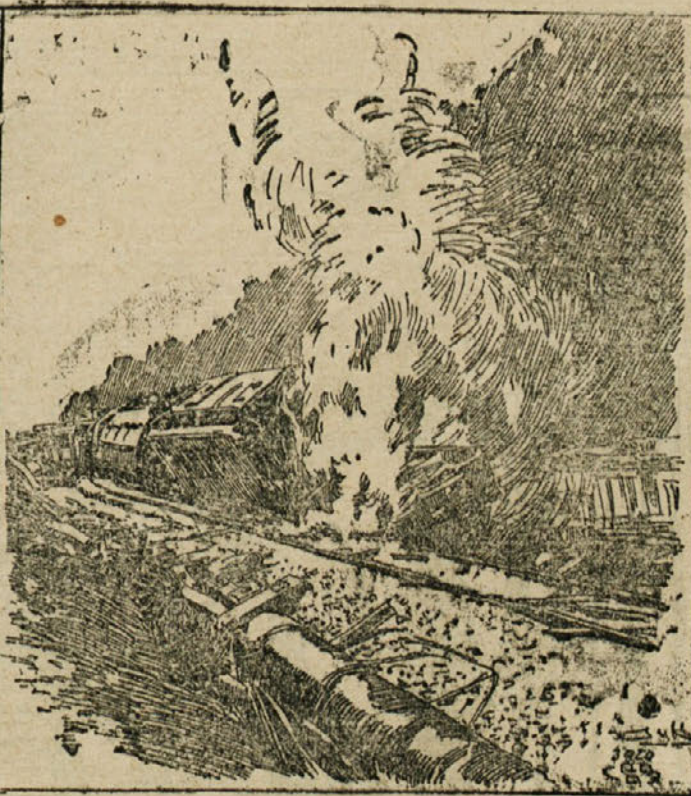
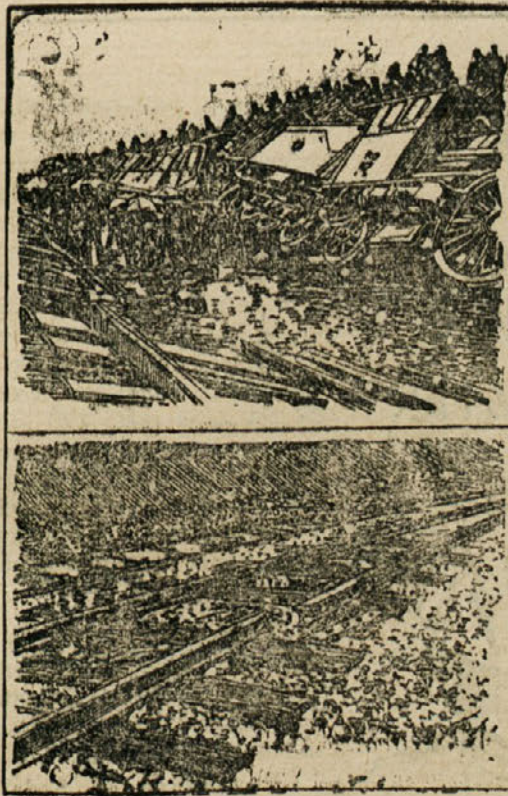
One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbini tiskarni, prosimo, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora.

Odbor.

Domače novice.

Š Sv. Urban nad Ptujem. Po preteku par let sem zopet prišel v svoj domači rojstni kraj. Nekaj znancev in prijateljev že krije grobna gruda, drugi še žive po stari urbanjski šegavosti navadi, pri-rašča mlad roč, ki ti je docela neznan. Precej se je spremenilo v tem času. Ko stopiš v cerkev, se zav-zameš in začudiš nad lepo okrašenim hramom bož-jim. Lepo slikana hiša božja je ponos in veselje fa-ranov. V cerkvi na novo podjan tlak, okusno na-pravljena nova cerkvena streha, kaže, da imajo Ur-bančani sicer bolehnega, vendar pa gorečega žup-nika. In glejte, tudi bralno društvo so dobili moji ro-jaki, in pravili so mi ljudje, da se gospod kaplan pridno trudijo, da ono prospeva in se razširja. Ro-jaki, posebno mladina! Oprimate se bralnega dru-štva! Izobrazujte se in radi čitajte v krščanskem du-hu pisane knjige in časnike. Ni se treba bati, da bi propadlo isto ljudstvo in se skazila ista mladina, ki je dovzetna za pravo krščansko kulturo. Le tam je zvestoba in poštenost doma. In kaj še sem videl. Novo popravljeno cesto od glavne ceste k Sv. Ur-banu in novo široko cesto iz Janževce čez Jiršovce k Sv. Rupertu. Povsod vesel napredek. Lep napre-dek bi bil, če bi moji rojaki kakor tudi ptujski oko-ličani zapustili nesrečno žganje, strupeno papriko, in če bi skoraj skozi urbanjsko faro žvižgala in vris-kala železnica, ki bi vezala mesto Ptuj z lepimi Slo-venskimi goricami.

Velika železniška nesreča.

Začniti smo poročali med različnimi novicami o veliki železniški nesreči blizu Strausberga na Nem-skem. Danes prinašamo sliko, ki nam kaže celo ne-srečo. V levem kotu zgoraj nam predstavlja slika prevrženo lokomotivo, tender in službeni voz, na de-sni strani so goreči vagoni. V levem kotu spodaj

nam kaže slika lopovsko delo, kako je dotični zloči-nec odtrgal tračnico, da se je brzovlak ponesrečil. Policiji se je posrečilo dobiti lopova. To strašno ne-srečo je povzročil nekdanji uslužbenec železnice, ki je bil vsled pijančevanja odpuščen. Hotel se je zaradi odpusta na ta strašen način maščevati.

š **Rekruti** bodo letos poklicani še le za 15. oktobra.

š **Rezervisti** in nadomestni rezervisti asistentnega leta 1907 se morajo zglasti do 31. decembra t. l. pri občinskem uradu.

š **V Ameriko** je hotel odriniti mladoletni Andr. Golob iz Loke pri Celju. IV Ljubljani pa so ga prijeli.

š **Črnovojilke** opozarjamo, da se morajo zopet zglasti pri občinskih uradih.

š „**Štajerc**“ — protiverski list. Linhart, ki v svojem listu vedno povdarja, da „Štajerc“ ni proti veri, v zadnji številki silno zasmehuje in psuje dr. Benkoviča, ker kot pravi kristjan ni hotel sprejeti dvoboja z dr. Sernecem. Katoliška cerkev izobčuje dvobojevalce in vse udeležence iz svojega občestva, g. Linhart, ali vam je to znano?

š **Letošnja trgatav** v Halozah je kljub vsem hudim uimam vendar postala prav dobra.

š **Volitve** v okrajni zastop ptujski bodo vendar že enkrat, in sicer v kratkem. Slovenci bodo zmagali, ako store vsi svojo dolžnost, kakor so to storili zadnjič v radgonskem okraju.

š **Nov hotel zgorel**. Iz Slatine pri Rogateu poročajo: Bivši kavarar v Zagrebu, g. Bauer, je letos tu postavil nov hotel, a ta še nedogotovljen, mu je v nedeljo, dne 22. m. m. zgorel. Dobil je nove matrace, a te niso sodile za dotične postelje, vsled tega jih je odpošiljatelju vrnil. Delavci so menda bili kadilci, in je tobak prišel med blago, da je začelo tleti ter ob polnoči vzplamtelo.

š **Letošnje ljutomersko vino** bo izborne kakovosti. Tudi po množini bo letina dobra.

š **Velik požar**. V Črešnicah pri Konjicah je 15. t. m. zgorela posestniku Moserju hiša z vsemi gospodarskimi poslopji. V požaru se je ponesrečil neki gostač. 16 svinj je pogorelo v ognju. Skode je 16.000 kron, zavarovalnina znaša samo 2500 kron.

š **Svojo ženo umoril** je v Hočah dne 27. m. m. 45letni posestnik Jurij Dounik.

š **Umrl** je v Lembahu pri Mariboru posestnik Franc Robič v 61. letu. Rajni je bil dober gospodar, vrl Slovenec in mnogoletni naročnik „Slov. Gospodarja.“ N. v. m. p.!

š **100letnega starčka** smo pokopali dne 26. m. v Gornji Bistrici. Matej Perko, tako mu je bilo ime, je bil še do zadnjega časa precej čvrst in pa zdrav. N. v. m. p.!

š **Nesreča**. Na postaji Ormož je prišel dne 27. m. m. sprevodnik Hanke med vagona, ki sta mu zmečkala prsa. Bil je takoj mrtev.

š **Slovensko dijaštvo**. Takozvano narodno radikalno dijaštvo, ki se zbira v Gradcu v društvu Tabor, na Dunaju v Sloveniji in v Pragi v Iliriji, se je izreklo na shodu v Celju za ločitev šole od cerkve, za svobodno šolo, ali da povemo po domače, zato, da se vrže križ in katehet iz šole. Žalostno, da imajo Slovenci tudi tako mladino.

š **Surov napad** na poslanca dr. Benkoviča. Celjski zdravnik dr. Sernec je na shodu v St. Juriju ob južni železnici trdil neresnico. Namesto da bi neresnico preklical, pozval je dr. Benkoviča na dvoboj, ki mu je očital neresnično govorjenje. Dr. Benkovič se seveda ni hotel dvobojevati in sedaj je prišel dr. Sernec s pasjim bičem nad dr. Benkoviča. To je olika Narodne stranke!

š **Slov. kmečka zveza** si pridobiva vsak dan več zaupanja med kmečkim ljudstvom, zato tudi število njenih pristašev vedno bolj narašča. Slovenska kmečka zveza prireja pridno shode in njeni voditelji iščejo vedno stika s kmečkim ljudstvom, da slišijo njih zahteve. Nasprotna liberalna Narodna stranka pa se plazi po zasedah ter z lažmi in zavijanji dela tiho in zahrbtno zgago med kmeti, ker se liberalci boje, ka bi se kmet združil in postal močen. Zato pa vkup kmetje pod zastavo S. K. Z. in proč z lažljivo liberalno Narodno stranko!

š **Ustrelila** se je na Brezju pri Bizeljskem posestnica Marija Putrih po nesreči z lovsko puško svojega moža.

š **Blanca** ob Savi dobi postajo, za katero se je potegoval poslanec dr. Benkovič. Minolo nedeljo se je vršilo posvetovanje prizadetih.

š **Zgornji Dolič**. Dne 25. septembra je padel 22letni Janez Golčer v božjasti v jamo, ki je bila napolnjena z gnojnico. Našli so ga čez nekaj časa mrtvega. N. v. m. p.!

Otroka velikana.

Danes prinašamo sliko dveh otrok, ki gotovo nimajo na celem svetu primera. Oba, fant in deklica sta od popolnoma normalnih starišev in živita na Angleškem v mestu Wednesburg. Fant je star 12, deklica 10 let. Na naši podobi je na sredi njiju mati, ki izgleda kakor manjša sestra. Fant je 1 meter 60 cm visok in 132 kg težek; sestra je visoka 1 m 58 cm in je samo 120 kg teška. Otroka ne jesta nič več in nič manj kakor drugi otroci in ravno tako veselo in gibčno skačeta okoli. V šoli morata seveda imeti posebno klop, ker se ne moreta sklačiti v navadno klop.

Smešnice. Smola. V.: „Gospod sosed pokažite mi vendar vaš novi aparat za lovenje tatov.“ — Sosed: „Obžalujem. Danes po noči so mi ga — ukradli.“

Pozabljenost. Sodnik: „In kaj ste potem storili?“ — Toženec: „Hm, potem sem mu vrget cvetlice na glavo.“ — Čemu lažete?“ upije sodnik, „cvetlice vendar ne morejo raniti do smrti.“ — Toženec: „Je že res, pozabil sem povedati, da so bile cvetlice v — loncu.“

š **Angelček varuh.** Lep zgled, kako angelček varuh varuje otroke, se je pripetil dne 16. m. m. med postajama Purkla-Gosdorf. Nekako ob ¼9 dop. je na tej progi vozil osebni vlak. Naenkrat preseneti vse potnike čudno dviganje vozov. Strojvodja je siloma ustavil vlak. Kaj se je zgodilo? Saj še vendar imamo precej daleč do postaje! In vlak se vstavi. Potniki hitijo iz vozov. Otroka so povozili! Sprevodnik privleče kake dve leti starega otroka izpod voza. Vsi smo se bali, da bo ves zmečkan. Otrok j jokal. Preiščejo ga, in — nobene rane ni bilo najti na njem. Blizu kraja, kjer se je to zgodilo, je kmečka hiša. Otrok je zlezal na progo. Strojvodja ga je zapazil. Naglo je ustavil vlak, pa ni ga mogel več pravočasno ustaviti. Veter, ki ga je povzročal vlak v svojem diru, je vrgel otroka na progo in ga pritiskal k tlom. Stroj in dvavozova sta šla preko njega, ne da bi se ga dotaknila. Med padcem se je mogoče malo udaril, pa tudi ustrašil, zato je jokal.

Koroške novice.

n **Slovenščina** pri koroških sodiščih. Predsednik graškega nadsodišča je naročil sodnikom po slovenskih krajih na Koroškem, naj slovenske vloge rešujejo slovensko. Nemški listi so zaradi tega čisto divji.

n **Zitaravas.** Shod in veselica našega kršč. soc. izobraževalnega društva „Trta“ dne 8. m. m. pri Grejnerju na Reberci se je prav sijajno obnesla. Ljudstva je bilo iz raznih župnij precej nad dve sto. Govoril je visokošolec Fr. Petek iz St. Lipša o razmerah kmečkega stanu zdaj in v prejšnjih stoletjih. Igri „Nemški ne znajo“ in „Krčmar pri zvitem rogu“ ste dobro uspeli. Pri prosti zabavi so govorili še g. komendant Petek, župnik Weiss in kaplan Vovk. Pristrčno zahvalo zaslužijo vrli gg. tamburaši in pevec iz Dobrlevasi. Čast pa tudi pevcem in pevkam iz Železne Kaplje, ki so nam zapeli dokaj lepih pesmi.

n **Zelinje** pri Velikovecu! Na Malo Gospojnico popoldan je priredilo velikovsko bralno društvo pri nas podučen shod. Govor velikovskega gospoda Dobrovec smo pazljivo poslušali, sklenili smo, se varovati slabih brezverskih časnikov in razširjati dobro berilo. Svetovati bi bilo, da se prihodnjč tudi po časnikih shod zadostno naznani, da se lahko pravočasno agitira za veliko udeležbo ljudi. Veliko ljudi bi prišlo na shod, a vedeli niso, da se isti vrši. — Oltarje, katere je meseca junija poškodovala strela, je prav lepo popravil celovski podobar Jan. Goleš. Tudi stolp je na novo pobarvan in kmalu boše tudi v župnišču pripravljeno spodobno stanovanje za dušnega pastirja. Ne samo Šentjurčani, temveč tudi Zelinjčani se bomo lahko postavljali z novo popravljen hišo božjo in župniščem.

n **Grebini.** Po trudu č. g. župnika in voditeljev naše rožnenske bratovščine smo si postavili na evangelijski strani tik lece krasen oltar na čast kraljici presv. rožnega venca. Oltar je pravi kinž naše itak lepe cerkve in izdelan na Tirolskem za ne veliko ceno 1500 kron. Ko so imeli duhovniki velikovske dekanije dne 9. septembra tukaj prostovoljno pastoralno konferenco, so vlč. g. dekan ob pritrkovanju zvonov in gromenju topičev novi oltar slovesno blagoslovili. Kljub temu, da je bil delavnik in je sedaj zunaj na polju obilno dela, se je v cerkvi zbralo veliko ljudi. Šentjurski g. župnik Poljanec so imeli slavnosti primerno pridigo. V pristrčnih besedah se je izrekla iskrena zahvala dragim dobrotnikom. Natančneje se je razložil pomen in namen bratovščine živega rožnega venca, ki je pri nas upeljana že od l. 1888. Posebej so g. pridigar vspodbujali voditelje k gorečnosti in požrtvovalnosti, nam vsem pa pripočali v resnici to lepo in koristno bratovščino. Naj bi se spoznala želja g. pridigarja, da postane rožnenska Kraljica res naša Gospa in se po njeni prošnji prenovi in utrdi krščansko življenje. Sv. vera

je jedina je sol, ki boše obvarovala naše koroško slovensko ljudstvo pogube in propada. — Letina pri nas letos slabo kaže, ker je dne 7. avgusta grozna toča pri nas in v okolici povzročila veliko škode. Kruha pa nam morda ne bo treba kupovati.

n **Nesrečen samomorilec.** Blizu Treibacha se je vlegel nek mož na tir, da bi ga vlak povozil. Strojvodja pa ga je opazil in ustavil pravočasno vlak. Ubogi samomorilec se bo moral pred sodnijo zagovarjati, ker je vlak ustavil.

n **Nemška kultura** se je pokazala v jasni luči. Nekje na Koroškem je učitelj otepel šolarja tako, da so se mu poznale na roki tri rane. Mati je peljala otroka k zdravniku, ki jo je vprašal, ali ima kaj denarja. Ker ga reva ni imela, ni hotel zdraviti. Ko je prišel otrok domu, je djal očetu: Zdaj pa ne bodeš šel več v šolo, ker me je učitelj po nedolžnem tako čudno otepel. Kmalu nato je začel čisto žalosten postopati in oče ga je spravil v postelj. Čez nekaj dni je umrl, ker se mu je baje kri zastrupila. Uboga mati je iskala še pred smrtjo svojega sina pomoči pri nekem kmečkem zdravniku (mazaču, po domače povedano), ki pa ji ni dal ničesar, ker je bilo po njegovem mnenju že prepozno.

n **Kotlje.** V naši prijazni vasi imamo že letos dva slučaja nagle smrti. Dne 7. julija je utonil v ribniku Kisele vode Matija Omahna, štajerski rojak iz Nove Stifte. V noči 10. na 11. kimovca pa je umrl v novi šoli, ki jo sedaj delajo, tudi štajerski rojak, pleskar iz Slovenjgradca. Bil je že 70 let star. Našli so zjutraj mrtvega v postelji. Bil je že prej bolehen, škodoval pa mu je gotovo sopuh v novi šoli, ker zid še ni popolnoma suh.

n **Koroški deželni zbor** je zbran k jesenskemu zasedanju. Kot znano, sedi v njem samo en Slovenec, poslanec Grafenauer. Po številu Slovencev na Koroškem bi nam šlo najmanj 6 poslancev, a v sedanjem položaju smemo biti zadovoljni, ako pri bodočih volitvah spravimo 2 poslance v deželni zbor. — V 8. seji dne 18. septembra je zbornica vzela naznanje poročilo in predlog deželnega odbora, da se razdeli tržka občina Sp. Dravograd. Sodeč po poročilu bo občina najbrže razdeljena, dasi je večina posestnikov Sp. Dravograda podala prošnjo, naj se razdelitev opusti. — Proračun Koroške za leto 1908 kaže naslednje številke: Potrebščina 4.782.340 K, pokritje 754.764 K, primanjkljaja 3.027.576 K. Primanjkljaj bodo pokrili z deželnimi dokladi in deželnimi davščinami ter z novim posojilom 400.000 K.

n **Duhovniške izpremembe.** Tajnik Mohorjeve družbe č. g. Rozman je prestavljen za provizorja v Črneče pri Sp. Dravogradu. Na njegovo mesto pride msgr. Val. Podgorc, dosedanji vikar v Marijanišču. Za prefekta v Marijanišču prideta čč. gg. Fr. Cukala in J. Gussger. Č. g. Fr. Lasser, provizor v Črnečah, pride za kanonika v Gospo Sveto. Č. g. J. Rozman, dosedaj prefekt v Marijanišču, je prestavljen za provizorja v Lipo nad Vrbo.

n **Obsojeni nemški nemirneži.** Dne 9. in 10. septembra vršila se je v Celovecu velika obravnava zoper vsenemštvo v Wolfsbergu. Družba sv. Jožefa ima v imenovanem mestu svojo hišo, v kateri stanuje poslovodja Leer. Tega so vsenemci, ko je bila volitev končana, napadli, potem so napadli še hišo, pobili okna in uganjali še druge vsenemške ljubeznivosti, ki jih iz političnega življenja vsi poznamo. Celovška sodnija jih je sedaj poučila, da tudi na Koroškem ni vse dovoljeno. Obsojeni so bil: K. Wasserbacher na 3 mesece zapora, Viharnik Fr. 14 dni zapora, Rok Mihelič 5 dni, Fr. Zych na 40 K ali 4 dni zapora, Vilj. Grossmann na 30 K ali 3 dni, Vaclav Hornof 3 dni zapora, K. Schnablegger 30 K ali 3 dni, Viktor Zill 20 K ali 2 dni, Karol Schatt na 10 kron. Morebiti se bodo ti junaki pri kaši spametovali in drugič pustili krščansko-socialno stranko pri miru. Pri tem pogrešamo le vsenemške voditelje. Ljudstvo vsemu ni krivo, marveč nekateri hujskači, in za te bi bila kaša in ričet posebno zdrava.

n V Dješkah bo bržkone 27. oktobra veliko in zanimivo podučno zborovanje z veselico, katero priredi povberško izobraževalno društvo.

n V turskem predoru so ubile skale enega delavca, drugega pa močno ranile.

n Zitaravas. Priziv, katerega so vložili Slovenci proti občinski volitvi v III. razredu, je naša nemško-nacionalna vlada po sedmih mesecih za Slovence neugodno rešila. Usmilila se je pri državno-zborskih volitvah propadlega Seifrica in mu hotela ohraniti vsaj še občinski prestolček.

n Spreten čebelar. V Lendorfu je bival posestnik A., ki je imel vedno veliko čebel; vedno se je hvalil, da so njegovi roji najplodovitejši. A ljudje niso razumeli, kako je mogoče, da se raznim čebelarjem toliko čebel pokrade. Nazadnje so začeli nekaj sumničiti. Posestnik A. pa je čutil nevarnost in izginil; pravijo, da je šel na Bavarsko.

n S pliberškega okraja. Veselo gibanje se je začelo na Koroškem po volitvah. Povsod se ustanavljajo društva, v obstoječih pa se marljivo dela za izobrazbo ljudstva. Edino pliberški okraj, ki slovi na Koroškem za najbolj zavednega, spi mrtvo spanje. Oddaljen je preveč od središča, od Celovca, oddaljen pa tudi preveč od središča štajerskih Slovencev, od Maribora. Duhovniki pa so z delom preveč obloženi, da jim le malo časa preostaja za narodno izobraževalno delo. Delavsko društvo na Prevaljah le malo napreduje, ker ni dovolj življenja, v Mižici se morajo hudo bojevati, Smihel in Globasnica še storita svojo dolžnost, kolikor jima je v močeh. Zato moramo z veseljem pozdravljati vest, da se je začelo živahno gibanje med Slovenci na koroško-stajerski meji. Društvo na Prevaljah je začelo prijateljsko občeovati z društvom v Staremtrgu. Veselica v Kotljah je bila temu povod. V Kotljah so si ustanovili svoje društvo in tako omogočili, da bo vez med Starimtrgom in Prevaljah trajna, da se prebudi ljudstvo koroško ob štajerski meji. Sliši se že tudi, da snujejo svoje izobraževalno društvo s knjižnico. Bog jim daj srečo. Mi se veselimo tega koraka, kar bomo pokazali pri njih ustanovnem shodu.

n Uboj iz jeze v pijanosti. Železniški delavec 19letni Jožef Rauter iz St. Jakoba v Rožni dolini je ponoči 29. junija 1907 ubil spečega Janeza Suligoja. Jezen je bil nanj, ker je vrgel za njegovo sestro gostilničarko vrček. Rauter je bil pijan, ker je izpil v kritičnem dnevu za 18 K pijače. Sodišče je obsodilo Rauterja v triletno težko ječo.

n Skocijan v Podjuni. Čebelarški shod pod okriljem našega bralnega društva se je povoljno obnesel v nedeljo dne 15. m. m. Pred skoraj polnoštevno zbranimi domačimi čebelarji ter nekaj za to zanimajočih se udov društva, je poučljivo govoril urednik in nadučitelj g. Fr. Rojina o pričetku slovenskega čebelarskega društva, njega delovanju, o krmiljenju čebel, o izberi za pleme ter o prezimovanju. Okrog Velike noči se bo pa napravil velik čebelarški shod, na katerem se bo govorilo o premičnem satovju ter bomo v duhu spremljali pridne čebelice od spomladi do jeseni. — Poučil nas je ta poskus, da je nujna potreba v naših društvih vsaj semtertja tudi udariti na struno kake gospodarske panoge. Naj bi bile izkušnje enega društva v pouk drugim!

Razne novice.

r Star samomorilec. V mestu Szatmar se je obesil 106letni bogati posestnik Jožef Szakkar. Zapisal je pismo, v katerem piše, da je že bil sit življenja.

r Moč domišljije. Angleški časopisi so zadnji čas mnogo pisali o smrtnem slučaju, ki je nastopil vsled domišljije. V Cininatu je neka deklica pila iz steklenice, v kateri je bila po njenem trdnem prepričanju karbolna kislina. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je umrla. Steklenica s karbolno kislino je pa bila nedotaknjena in tudi sicer niso našli nikakega sledu o strupu. Deklica je pila iz steklenice neko po-

polnoma neškodljivo mešanico, ali prepričanje in domišljija, da pije karbolno kislino, je deklico usmrtila.

r Ločena soproga saksonskega kralja je spravila kraljevski dvor v Draždamih zopet v veliko razburjenje. Kakor znano, je najprej ušla z nekim mladim učiteljem francoščine, kar je provzročilo evropski škandal. Po dolgih mesecih, ko se je po časopisih pralo umazano perilo saksonskega dvora, se je doseglo sporazumljenje. Kralj se je ločil od svoje žene, ki si je izbrala ime grofice Montignoso, dovolil ji je pa precejšen letni dohodek, s pogojem, da mu izroči hčerko. Zdaj je nastal nov škandal. Grofica Montignoso se je skrivaj poročila z nekim italijanskim muzikantom Toselijem, svojo hčerko, princezino Moniko, pa je skrila kdo ve kje. Prišel je namreč čas, da bi morala to hčerko izročiti njenemu očetu, saksonskemu kralju, in sodi se, da je hčerko zato skrila, da bi mogla od kralja izprešati kaj denarja.

Ljubezen premaga vse.

Prosta povestica. A. Leben.

V vaški šoli je. —

Rudeči, okrogli obrazčki zrejb z neko plaho radovednostjo v mladega provizorja, ki ravno izprašuje otročiče iz veronauka. Kajti starega župnika so zanesli na pokopališče k večnemu počitku. Bil je pokojnik sicer izvrsten in vzgleden dušni pastir, a ljubezen majhnih otročičev si ni mogel nikoli pridobiti.

Bil je strog, neizprosno strog, kakor do samega sebe, tako tudi do otrok. In to ni bilo dobro. Otroško srce potrebuje namreč ljubezni, veliko ljubezni, vsakdanje ljubezni, kakor potrebuje mlada rastlina tam na polju pogoste moče.

Mladi provizor mora torej do izvolitve novega župnika oskrbovati dušno pastirovanje, in to izvršuje tudi z resnično vnemo in požrtvovalnostjo. Najbolj skrbi za šolski pouk, in vsi otroci ga ljubijo že v prvi uri — samo eden otrok ne.

To je Marica, hčerka nekega roparskega lovca. Oče njen je padel v boju z grajskim lovcom — v mraku so zalotili „zločince na tujem blagu.“

Saj je vendar bila le majhna mlada srna, ki jo je vstrelil, kakor jih cela tropa bega po lesu okrog. Zategadelj bi lovcu pač ne bilo treba nastaviti mu puško na prsi; in ko je oni vrgel puško od sebe, čemu ga je vstrelil, kakor kakega psa?

Mati je kmalu sledila možu v hladen grob. Žalost jo je uničila, rekli so ljudje. In osemletno Marico je vzel k sebi posestnik Gosinček in sicer iz — usmiljenja!

Tu se je učila Marica sovražiti — tako sovražiti, kakor sploh more sovražiti otrok.

In otrok sovraži do dna svojega srca, ko enkrat sovraži, ali verjameš ali ne.

Sovražila je bogatine, ker je spoznala iz njih pogledov, da jo smatrajo kot izvržek človeštva, ki nima pravice do ljubezni otroške in sreče, samo le do — usmiljenja.

Sovražila je svoje sodružice — zakaj? Ker so imele svoje ljube stariše, a ona jih nima več.

In potem je sovražila tudi starega župnika. Ta je namreč dal njenega očeta pokopati, kakor kakega psa. Kaj je ona vedela, da se je ravno ta njen oče ločil iz tega sveta strahovito preklinjajoč onega lovca? Pravi je imel oče, in ako bi tudi ona znala kleti, tudi ona bi klela.

In tako je sovražila tudi mladega provizorja; zakaj? — zato, ker je pač sovražila — zakaj, pravzaprav sama ni vedela.

Vprašal jo je šest božjih resnic, ki jih mora vsak človek znati, da more doseči večno zveličanje. A deklica je trdovratno molčala.

In sedaj bo morda katehet vzel šibo ter bo kaznoval neubogljivko, kakor je to vedno storil stari župnik.

Toda mladi duhovnik zre le sočutno v obraz trdovratne deklice in vpraša nekega fantja — nji pa ne črhne nobene besedice dalje.

Zakaj jo neki ne kaznuje? Zakaj neki ne? O tem premišljuje in premišljuje svojeglavna Marica.

In sedaj — katehet je šel mimo nje. Zdelo se ji je, kakor da bi ji bil roko položil na glavo ter ji zašepetal: Ti ubogi otrok!

Postaja ji tako čudno pri sreči in navdaja jo neka otožnost! Kako dolgo vendar traja danes šola! In da jo katehet nič ne kaznuje!

Konečno se oglasi zvonček. Marica, reče duhovnik med tem, ko otroci odhajajo, milo in odločno, pridi danes k meni v župnišče.

Torej vendar! Vendar! V župnišču jo bode napetel, da nikdo ne vidi — noče jo očitno osramotiti — tudi prav. In svojeglavna deklica stisne zopet ustnice skupaj, ko je zapuščala šolo; ne bo se jokala, ne, nikoli, dasi jo bo še tako bolelo — ne bo se jokala.

Mladi provizor ravno zapre brevir, ko pokuka skozi napoli odprta izbina vrata črnolasa otroška glavica.

Le pridi bliže, ljuba Marica: sem te že dolgo pričakoval.

Ljuba Marica! Kako milo in ljubeznivo to izgovarja katehet in ona je bila vendar danes tako poredna v šoli!

Obojavljaje se stopi bliže. Glej, tu na mizi je že pripravljena šiba! zraven pa leže krasnorudeča jabolka, kakor da bi hotela povzročiti strožjo kazen in povečati bolelost; tudi prav! A jokala se ne bo — ne, nikoli!

Porogljivo stegne deklica duhovniku svojo roko naproti. Naj le udari.

Toda ta vzame najboljšo in najlepšo jabolko raz mizo ter jo položi njej na roko; in pri tem se prav pristržno nasmeji.

Marica ogleduje sedaj jabolko, sedaj šibo — čudno, da jo provizor ne kaznuje? Zakaj?

In ta opazi njeno začudenje in pripomni mirno, češ, da šibo rabi, da oleandrove vejice priveže, nikakor pa ne za Marico. Ima jo preveč rad, da bi jo tepel.

Preveč rad? Pogleda ga začudena in ponavlja nekako neverjetno: Preveč rad! Preveč rad!

Da, odgovori duhovnik, jaz imam rad vse otroke, posebno pa tebe! Ker si revica.

Zamisli se v svoja lastna mladostna leta — ko mu tudi ni nikdo skazoval ljubezni — in vidi otroka zraven sebe. Povzame ga globoko sočutje ter mu izvabi debelo, blestečo solzo iz oči.

In to vidi deklica!

Glasen jok se izvije iz njenih prsi, jabolko pusti pasti na tla. Potem prime duhovnika za roko in joka — dolgo, dolgo!

Duhovnik gladi z roko kodrasto glavico deklici ter jo tolaži ljubeznivo, in Marica jokaje poslušna.

Naš provizor znajo čudeže delati, so govorili vaščani. Nikoli niso bili naši otroci tako ubogljivi in pridni, kakor so sedaj.

Naš provizor znajo čudeže delati, je mislil Gosinček. Marica je docela spreobrnjena, poprej je bila neubogljiva, zdaj je pa tako pridna, da jo moramo resnično vsi radi imeti.

Tudi stari šolski vodja je priredil, rekoč: Izvrsten vzgojitelj je gospod provizor.

In ljudje niso znali, da je to vse storila ljubezen, tista ljubezen, ki jo je gojil nebeški ljubitelj otrok, ki je rekel: Pustite majhne k meni priti in nikar jim ne branite, kajti njih je nebeško kraljestvo.

Na te besede se čestokrat pozabi, otrok in njegova vzgoja se zanemari, ni jih pa pozabil gospod provizor.

Jesen je, pozna jesen. Mrzel veter, brija po ozki dolinici, in cvetice tam zunaj so ovenele ter vzele slovo.

Slovo vzame tudi gospod provizor od svojih ljubih šolarjev. Jutri pride novi župnik in provizor misli odriniti danes ponoči — da ga ne bi videli otroci, ko bo odhajal.

Zbero se pa v šoli okrog njega, ko jim hoče izreči še zadnjikrat: Srečno, otroci! Glasno ihtijo in plakajo, in ljudje, ki zunaj to slišijo, solzijo se tihoma tudi.

To dela ljubezen.

Samo ena edina deklica ne joka; to je Marica. Katehet ji je v slovo podaril najlepši spomin; bile so cvetlice iz svete dežele, stiskane — in spodaj je bilo napisano njegovo ime.

To si ogleduje Marica venomer — toda ona ne plaka — ne potoči niti jedne solzice.

Drugi otroci, ki jokajo na glas, ne razumejo tega — razumel je edino-le poslavljajoči se gospod provizor.

Večeru sledi noč. V mraku zapusti provizor župnišče.

Moral je mimo Gosinčkovke hiše, mislil je na revno Marico, ki najbrž sedaj že spava. Naredi z roko križ proti pritlični izbici ter hoče naprej.

Čuj, — ni-li nekaj zašumelo? Morda je bil kak ponočni ptič, ki se je splasil pred samotnim popotnikom.

Duhovnik je korakal naglo naprej. Hoče pravočasno priti na vlak tam zunaj doline. Sicer je še časa dovolj, pa bolje je bolje.

Toda kaj je to? Zadaž nekdo sope in nagli koraki se bližajo.

Marica! —

Da, tukaj stoji majhna Marica, bosonoga, v lahkem oblačilu. V roki drži mali šopek cvetlic, ki jih je z otroškim veseljem do sedaj gojila v svoji izbici.

Otrok, reče duhovnik resno, v takem mrzlem vremenu pa tako lahko oblečena! Kako lahko bi zbolela!

A Marica se ni zmenila za te besede. Ponudi duhovniku šopek, in ta ga vzame — in potem mašne milo jokati brez nehanja!

Ali se je mogel tudi duhovnik zdržati solz? Pripogne se in naredi ji na čelu, ustih in prsih križ, — kakor ji je nekdaž naredila njena mamiba v slovo.

In potem je šel hitro, zelo hitro.

Minilo je odsihmal dvanajst let. Gospod provizor je kmalu po ločitvi od učenke Marice z misionarji odšel v — daljno Afriko. Tam želi z dovoljenjem svojega škofa širiti sv. vero — in potem se zopet vrniti nazaj v svojo domovino.

Toda hvaležni njegovi učenci ga niso tako kmalu pustili od tam — njih ljubezen do njega je to povzročila — in ko je slednjič vendar-le vzel slovo, jokali so majhni zamorčki, kakor nekoč otroci v šoli v prvi dolini.

O Marici pa ni nikoli več slišal ničesar.

Njegov škof mu podeli službo špirituala v nekem velikem vzgojevališču, katerega so vodile usmiljene sestre.

To mesto je bilo kakor nalašč pripravno za njegovo delovanje.

Najboljša učiteljica dotičnega samostana, sestra Amata, je nevarno zbolela, se mu je naznanilo; pričakovali so v vsakem trenutku njeno smrt. Gre tedaj k bolnici, da izvrši svojo dolžnost.

In ko koraka po visokih mostovžih, zasliši iz mnogih oceli glasno ihtenje. Jokali so otroci ter žalovali za svojo ljubljeno učiteljico.

Ravno tako kakor takrat!

Umirajoča je ležala z zaprtimi očmi v svoji postelji; pred njo neka knjiga — ravno poprej, predno je nastopil njen smrtni boj — je še molila — za otročiče. — Ljubezen — Ljubezen do otrok — do groba! —

Prestrašen stopi duhovnik naglo nazaj. Kje je neki že videli ta obraz? Lica so sicer že upadla in obledela, — a te čudno zaokrožene obrvi, ta nekoliko upognjen nos, ta krasni profil — vse to ga spomni. — Je-li res? — Ni mogoče!

Ta se ozre na odprto knjigo. Majhna podobica leži v njej — cvetlice so, stisnjene, iz sv. dežele — in spodaj je napisano njegovo ime.

Sestra Amata! Marica!

Umirajoča odpre oči, počasi — počasi. Upre je v duhovnika — morala ga je spoznati, kajti sladek smehljaj se je zazrcalil na njenem smrtnobledem obličju. In zašepče globoko ganjena: Bogi povrnil! Samo-le edino te besede.

Nato je zaspala v večnost.

Pozor,
kmetice in dekleta!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že des 25 let, posrečilo se mi je iznajti najboljšo sredstvo za rast las, t. j.

Kapilor št. II.

Isti deluje, da postanejo lasi gosti, dolgi in odstranjuje prhljaj (lusnine) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: eden lončič 3 K 60 v, dva lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišić, lekarnar, Pakrac, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštanim povzetjem.

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno poudarjati ime »Kathreiner« ?

Ker se Vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vseh vrlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj to
Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava

ima sprito posebnega načina svojega preraževanja vonj in okus srčne kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristoje Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom:
»Kathreinerjeva Kneippova sladna kava« in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

SEKa 1 pol nar. velikosti.

Zahtevajte

sastonj, da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 1000 slikami.

St. 865. Srebrna damska remontoar ura glid.	3-50
St. 822. Srebrna remontoar ura za gospode	3-50
St. 887. Srebrna anker ura, 15 kamenov, glid. 5, dvojni pokrov glid.	6-50
St. 841. Srebrna anker ura, dvojni pokrov, 15 kamenov, zelo močna glid.	7-9-50

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Anton Kiffmann,

največja zalega ur srebrnine in slatega blaga. Eksport v vse dežele.

Maribor M. S. Štajersko.

Pozor!

Čitaj!

Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovito, izvrstno delujoče sredstvo pri boleznih v želodcu in črevih, osobito se priporočajo — pri zaprtju in nerednem odvajanju — pehanju, — kongestiji — pomanjkanju teka, krčih i. t. d. Nedosežno sredstvo za vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno, vspeh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanajstoriga) 5 K franko na vsako pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića,

856

lekarnarja v Pakracu št. 201. (Slavonija.)

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

za aruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.	3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.
2. Proti prelomu zvonove, in	Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12-7